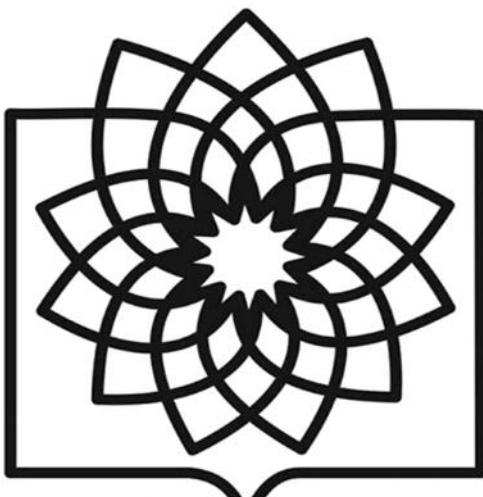

بپشتی
شہید نے
ستادی

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی پرورشی

دانشکده داروسازی

کروه داروسازی بالینی - واحد کارآموزی یک

Skill lab

درسنامه داروهای آنتی بیوتیک II

کینولون‌ها:

از طریق مهار آنزیم DNAزیراز و توپوایزومراز IV موجب مهار سنتز DNA شده و اثر باکتریوسیدی دارند.

Nalidixic acid: Tab 500 mg, Susp 300 mg/5ml (NeGram®)

نالیدیکسیک‌اسید اولین داروی این خانواده است. تقریباً دارویی منسخ شده است و امروزه تنها در عفونت‌های ادراری در مواردی که نمی‌توان فلوروکینولون‌ها را بکار برد استفاده می‌شود.

انتخاب برند NeGram برای یادآوری این موضوع است که این دارو بر روی باکتری‌های گرم (Gram) منفی (Negative) موثر است.

دوز بندی دارو در بالغین یک گرم هر ۶ ساعت می‌باشد، و دوز اطفال آن نیز ۵۵mg/kg/day در ۴ دوز منقسم است.

در نوزادان زیر ۳ ماه به علت افزایش ریسک ICP منع مصرف دارد. در بیماران فاویسمی هم منع مصرف دارد.

فلوئوروکینولون‌ها:

بهتر است این دسته دارویی را با معده خالی یا دو ساعت بعد از غذا مصرف نمود.

در صورت مصرف با لبنيات، شلات می‌دهند بنابراین باید حداقل ۴ ساعت بعد یا دو ساعت قبل از لبنيات مصرف شوند.

به طور کلی مصرف همزمان آنتی‌اسیدهای حاوی آلومینیوم، منیزیم، کلسیم و سایر فرآورده‌های حاوی املاح دو ظرفیتی و سه ظرفیتی مانند فرآورده‌های آهن، روی، منیزیم، کلسیم و ... می‌توانند باعث کاهش جذب فلوروکینولون‌ها شوند.

به دلیل افزایش ریسک QT Prolongation و آریتمی، باید از مصرف فلوروکینولون‌ها با ماکرولیدها، سیزپراپاید، متادون، آنتی‌سایکوتیک‌ها (بالاخص تیوریدازین) و آنتی‌آریتمی‌های کلاس IA و III اجتناب نمود.

Ciprofloxacin: Tab 250, 500 mg, Vial 2 mg/ml (100 ml), 10mg/ml (20ml), Eye Drop 0.3% (Ciplex)

اندیکاسیون‌های رایج سیپروفلوکساسین؛ عفونت مجاری ادراری، اسهال عفونی، سینوزیت، کونژنکتیویت باکتریال (التهاب ملتحمه چشم) می‌باشد.

دوز خوراکی سیپروفلوکساسین ۲۵۰ میلی گرم هر ۱۲ ساعت است و بیش از این مجاز نیست.

* بر خلاف نالیدیکسیک‌اسید و افلوکساسین جذب این دارو به میزان زیادی توسط غذا دستخوش تغییر نمی‌شود.

با توجه به احتمال حساسیت به نور و فتوکسیسیتی که با این دارو وجود دارد توصیه می‌شود افراد مصرف کننده از نور مستقیم آفتاب محافظت شده و از کرم‌های ضد آفتاب استفاده نمایند.

** از مهم‌ترین تداخلات سیپروفلوکساسین تداخل آن با تئوفیلین (به دلیل افزایش ریسک تشنج) است.

صرف سیپروفلوکساسین در افراد بالای ۶۰ سال، بالاخص خانم‌های بالای ۶۰ سال با توجه به احتمال بیشتر Tendon Rupture باستی با احتیاط باشد.

در خانم‌های باردار رده C بوده و در صورت وجود گرینه‌های ایمن‌تر نباید تجویز شود؛ تنها مورد FDA Approved سیپروفلوکساسین در خانم باردار پیشگیری از ابتلاء به سیاه زخم است.

سفیکسیم و سیپروفلوکساسین از پر مصرف‌ترین داروها در درمان عفونت ادراری هستند.

Ofloxacin: Tab 200, 300 mg

رایج‌ترین اندیکاسیون افلوکساسین در ایران مربوط به عفونت‌های ادراری تناسلی است.

این دارو در درمان التهاب پروساتات بر سیپروفلوکساسین ارجح است.

دوز بندی افلوکساسین ۴۰۰ میلی گرم هر ۱۲ ساعت است.

سیپروفلوکساسین و افلوکساسین به علت ایجاد عارضه آرتروپاتی و آسیب‌های مفصلی در عفونت‌های غیر تهدید کننده حیات در کودکان زیر ۱۸ سال نباید استفاده شود (تنها اندیکاسیون FDA Approved مصرف سیپروفلوکساسین در اطفال زیر ۱۸ سال، پیشگیری از ابتلاء به سیاه زخم تنفسی (Inhalational Anthrax)، و پیلونفریت وابسته به Escherichia coli است).

صرف فلورکینولون‌ها در شیردهی با توجه به ترشح آن‌ها در شیر توسط WHO و FDA در شیردهی توصیه نمی‌شود، اگرچه مصرف آنها توسط AAP مجاز می‌باشد.

فلوئوروکینولون‌های تنفسی:

این داروها علاوه بر طیف اثر فلوروکینولون‌های معمولی، بر روی پنوموکوک هم اثربخشی مناسبی دارند؛ بنابراین در عفونت‌های تنفسی کاربرد خواهند داشت.

Levofloxacin: Tab 250,500 mg, 750 mg, Vial 500mg, Eye drop 0.5% (Tavanic®, Tavanex)

برند قطره چشمی این دارو Oftaquinix است که یک محصول ژاپنی است.

یک مصرف خاص این دارو نسبت به سایر داروهای این دسته، تجویز آن در درمان عفونت *H.pylori* و جایگزینی با کلاریترومایسین در صورت مقاومت به آن است.
رده بارداری افلوکساسین C است.

Gemifloxacin: Tab 320 mg (Factive®)

فلورکینولون‌های جدید برخلاف فلورکینولون‌های قدیمی بر روی باکتری‌های گرم مثبت و حتی در مورد Moxifloxacin تأثیر بر باکتری‌های بی‌هوایی هم دیده می‌شود، ولی به طور کلی این داروها بر مبنای اثر بر روی باسیل‌های هوایی گرم منفی مانند انتروباکتریاسه، خانواده همافیلوس، کوکسی‌های گرم منفی مانند خانواده نایسیریا و موراکسلا مؤثرند.

از بین فلورکینولون‌ها هنوز سیپروفلوکساسین مؤثرترین دارو بر گرم منفی‌ها و موکسی‌فلوکساسین مؤثرترین از لحاظ تأثیر بر گرم مثبت‌ها است. از حیث بحث عوارض جانبی، بسیاری از مولکول‌های ایجاد شده در دسته فلورکینولون‌ها، به علت عوارض خطمناک از بازار خارج شدند و یا تحت نظارت بیشتری قرار گرفتند، به عنوان مثال Gemifloxacin (Factive®) به علت عارضه Rash بالاخص در مصرف بیش از ۷ روز باید زیر نظر قرار گیرد، یا Gatifloxacin به علت بروز عارضه هایپرگلایسمی و هایپرگلایسمی در بیماران از بازار دارویی دنیا Withdrawn شد.

Moxifloxacin: Tab 400mg (Avelox®)

این دارو، بیشترین پوشش بی‌هوایی را در بین داروهای این دسته دارد و به صورت یک بار در روز و برای مدت ۵ تا ۱۰ روز استفاده می‌شود. یکی از موارد مصرف معروف موکسی‌فلوکساسین، سینوزیت مزمن است.

موکسی‌فلوکساسین با علت نامشخص سبب هایپو یا هایپرگلایسمی می‌گردد. و موجب برهم خوردن تنظیم قند خون بیماران دیابتی می‌شود. نکته: موارد مصرف فلورکینولون‌های تنفسی در اندیکاسیون‌ها خاص را بخاطر بسیارید:

✓ لوفولوکساسین: هلیکوباکترپیلوری

✓ جمی‌فلوکساسین: پنوموکوک

✓ موکسی‌فلوکساسین: عفونت‌های بی‌هوایی

ماکرولیدها:

با اتصال به زیروحد 50s ریبوزوم، سبب مهار سنتز پروتئین می‌شوند، بنابراین باکتریواستاتیک هستند.

از بین ماکرولیدها، اریترومایسین و آزیترومایسین در بارداری رده B و کلاریترومایسین رده C است.

* مصرف ماکرولیدها در شیردهی سازگار است.

از نظر جذب گوارشی و نیمه عمر: آزیترومایسین < کلاریترومایسین < اریترومایسین

مهم ترین عارضه داروهای این خانواده QT Prolongation و آریتمی Torsade de Pointe است. بنابراین مصرف همزمان آنها با فلورکینولون‌ها، آنتی‌سایکوتیک‌های کلاسیک (بالاخص تیوریدازین)، متادون، سیزپراید و آنتی‌آریتمی‌های IA و III ممنوع است.

Erythromycin: Tab 200, 400 mg, Susp 200 mg/5 ml, Amp 1g, Topical Gel 2, 4%, Eye oint 0.5%, Solution Topical 2, 4%

اریترومایسین در درمان فارنژیت استپرپتوکوکی، جایگزین پنی‌سیلین‌ها در افراد حساس به این دسته بوده است، اما از سال ۲۰۱۱ به دلیل عوارض بالا و مقاومت‌های ایجاد شده، از گایدلاین برای درمان این عفونت حذف شدند. اما همچنان در دو مورد انتخاب اول درمان است:

(۱) دیفتیزی (۲) سیاه سرفه

دوز بندی صحیح آن هر ۶ ساعت بوده و بهتر است قبل از غذا مصرف شود.

* از خصوصیات دیگر آن ویژگی پروکینتیک بودن آن است، که بالاخص در بیماران Bed Rest که موتیلیتی دستگاه گوارش کاهش می‌یابد (در مواردی که سایر پروکینتیک‌ها مثل متکلورامید و دومپریدون موثر نباشند) از سوسپانسیون آن استفاده می‌شود.

** اریترومایسین مهار کننده قوی CYP3A4 است و بیشترین تداخل را بین داروهای این دسته دارد.

ماکرولیدها هم بر پروپیونی باکتریوم آکنه موثرند و هم اثر مستقیم ضد التهابی دارند، بنابراین انتخاب مناسبی برای درمان آکنه هستند که فرمولاسیون های ژل و solution آنها برای همین مورد استفاده می شوند. این فرم های دارویی به صورت دوبار در روز تجویز می شوند و باید ۲ تا ۳ ساعت روی پوست بمانند. (مدت مصرف باید کمتر از ۶ ماه باشد)

*** محلول های اریترومایسین بایستی در یخچال نگه داری شده و در صورت عدم استفاده بعد از ۰ ۱ روز، دور ریخته شوند.

Clarithromycin: Tab 250, 500 mg, Susp 125 mg/5 ml (Klacid®, Fromilid®)

کلاریترومایسین را بیشتر در نسخه های پروتکل های ریشه کن سازی هلیکوباکتر پیلوری می بینیم. همچنان در پنومونی اکتسابی از جامعه، اوتیت و سینوزیت حاد در خط دوم استفاده می شود.

دوز بندی آن برای همه اندیکاسیون ها، هر ۱۲ ساعت بوده و بایستی همراه یا پس از غذا مصرف گردد.

* یکی از عوارض کلاریترومایسین، Dysgeusia (تغییر طعم دهان) است و الزاماً این تغییر به معنی ایجاد طعم فلزی در دهان نیست.

** سوسپانسیون کلاریترومایسین را برخلاف سایر آنتی بیوتیک ها، بعد از آماده سازی نباید در یخچال نگهداری نمود، چون بعد از سرد شدن دیگر نمی توان با تکان دادن آن را به سوسپانسیون یکنواخت تبدیل نمود.

Azithromycin: Cap 250, 500 mg, Tab 250, 500mg, Susp 100, 200 mg/5 ml, Sachet 1, 2g, Eye drop 1% (Zithromax®)

آزیترومایسین در درمان گنوره، کلامیدیا و عفونت های تنفسی فوقانی و تحتانی مثل اوتیت، پنومونی، سینوزیت و فارنژیت مورد مصرف دارد.

فرمولاسیون قرص آن برای کسانی است که به ژلاتین کپسول حساسند.

بر روی سوسپانسیون های خارجی این دارو با حجم ۲۲.۵ میلی لیتر، مقدار دارو ۳۰۰mg/7.5ml نوشته شده است که در واقع همان ۲۰۰mg/5ml است.

ساشه های این دارو برای کلامیدیا و گنوره به صورت تک دوز استفاده می شوند. دوز آن برای کلامیدیا، یک گرم و برای کلامیدیا به همراه گنوره ۲ گرم است.

* آزیترومایسین به علت راحتی نحوه مصرف و پذیرش بهتر بیماران از داروهای پر استفاده به جای پنسیلین در فارنژیت و پنومونی اکتسابی از جامعه (CAP) است.

** دوز رایج آن به یکی از ۲ صورت زیر نوشته می شود که تفاوتی از نظر اثر بخشی ندارند:

Cap Azithromycin 250 mg N=6, 2 Caps for the first day then 1 Cap every 24 hour

Or

Cap Azithromycin 250 mg N=6, 1 Cap every 12 hour

اما موارد استثنای زیادی هم برای نحوه مصرف آن وجود دارد. مثلاً:

در پنومونی ناشی از لژیونلا، روزانه ۵۰۰ میلی گرم به مدت ۵ روز تجویز می شود.

یا در اوتیت اطفال می توان روزانه ۵۰۰ میلی گرم به مدت ۳ روز دارو را تجویز نمود.

*** دوزینگ این دارو در اطفال را بدانید، از سوالاتیست که پزشکان عمومی زیاد در داروخانه می پرسند!

روز اول 10mg/kg سپس 5mg/kg روزهای ۲ تا ۵، مجموعاً به مدت ۵ روز. البته در فرد با عارضه گوارشی می توان دوز اول را به صورت منقسم (هر ۱۲ ساعت) تجویز نمود.

آزیترومایسین هم بهتر است قبل از غذا مصرف شود. خوردن کپسول Immidiate Release این دارو با معده خالی سبب می شود که فراهمی زیستی این دارو تا ۷۰ درصد بهتر باشد.

اگر عارضه ای با مصرف آزیترومایسین بروز کند تا ۵-۶ روز بعد از قطع مصرف همچنان باقی می ماند و حتی ممکن است بعد از قطع مصرف نیز بروز کند. (چون مدت ماندگاری آزیترومایسین در خون ۵ تا ۶ روز است)

محلول های کلاریترومایسین و Zithromax® را می توان در دمای اتاق به مدت ۱۰ روز نگه داری کرد.

Spiramycin: Tab 1500000 IU (500mg), 3000000 IU (1g) (Rovamycin)

یک داروی خاص است که تنها چند مورد مصرف خاص دارد و در هر داروخانه ای هم پیدا نمی شود.

این دارو در درمان توکسوپلاسموز خانم های باردار که باردار که سولفادیازین + پریمتامین منع مصرف دارد، کاربرد دارد. (به ویژه ۳ ماهه اول بارداری که ریک انتقال بالاست) البته اسپیرامايسین بیماری توکسوپلاسموز را درمان نمی کند؛ به همین دلیل پس از زایمان، درمان مادر با سولفادیازین + پریمتامین انجام می گیرد.

دوزینگ روتین این دارو یک گرم (سه میلیون واحد) هر ۸ ساعت است.

تراسایکلین ها:

این داروها با مهار سنتز پروتئین از طریق تاثیر روی ریبوزوم 50S ۵۰ دارای اثر باکتریواستاتیک هستند. و بیشترین موارد مصرف آنها شامل درمان آکنه، تراخم، بروسلوز است.

تراسایکلین ها (که دارای اثر باکتریواستاتیک هستند) را نباید با بتالاکتام ها و پنی سیلین ها (که دارای اثر باکتریوسید هستند) همزمان تجویز نمود، چون اثر همیگر را کاهش می دهد.

* تراسایکلین ها در بارداری رده D بوده و نباید استفاده شوند.

تراسایکلین ها در دندان و استخوان رسوب می کنند و موجب تغییر رنگ دندان به زرد و قهوه ای می شوند که متاسفانه برگشت ناپذیر است. در کودکان زیر ۸ سال به علت احتمال ایجاد مشکلات استخوانی نباید استفاده شود.

صرف مزمن تراسایکلین ها در شیر دهی به دلیل احتمال ایجاد لکه در سطح دندان های نارس کودک توصیه نمی شود، ولی AAP مصرف کوتاه مدت آن ها را به دلیل سطح پایین دارو در شیر و اختلال جذب آن به دلیل کلسیم موجود در شیر مجاز می داند.

** تداخلات آن با کاتیون های ۲ ظرفیتی (آلومینیوم، منیزیوم، کلسیم، آهن و زینک) حائز اهمیت است، مثلاً بایستی یک ساعت قبل یا ۲ ساعت بعد از لبیات مصرف شوند. البته داکسی سایکلین یک استثناست و حتی در بروشور این دارو قید شده که اگر عارضه گوارشی ایجاد کرد با شیر استفاده شود.

از عوارض معروف تراسایکلین ها، ازو فاژیت است. به همین دلیل باید همراه یک لیوان آب مصرف شوند و فرد تا نیم ساعت بعد هم نباید دراز بکشد، این عارضه با داکسی سایکلین بیشتر از بقیه داروهای این دسته است.

از دیگر عوارض این داروها فتوسنسیتیویته و حساسیت به نور است که باید توصیه شود بیمار از کرم ضد آفتاب و پوشش مناسب استفاده کند، البته این حساسیت به نور در داکسی سایکلین کمتر از بقیه است.

مقایسه تراسایکلین ها از لحاظ جذب: داکسی سایکلین < ماینوساکلین < تراسایکلین

Tetracycline: Cap 250 mg, Vial 500 mg/2ml, Opht Oint 1%, Topical Oint 3%

پماد موضعی آن به دلیل اثر روی استاف در بریدگی و زخم ها و هم چنین در زردزخم ناشی از استاف استفاده می شود.
دوزینگ آن ۲۵۰ تا ۵۰۰ میلی گرم هر ۶ ساعت است.

تراسایکلین بین داروهای این دسته کمترین عارضه گوارشی را دارد ولی حتماً بایستی با معده خالی مصرف شود.

تراسایکلین ها به طور روتین عارضه کلیوی ندارند، اما عارضه معروف کلیوی آنها در مصرف تراسایکلین تاریخ گذشته است. (سندروم فانکونی)

Doxycycline: Cap 100 mg (Vibramycin)

به علت خطر بروز عارضه ازو فاژیت با داکسی سایکلین توصیه می شود این دارو حداقل با یک لیوان پر آب (۲۴۰ سی سی) مصرف شده و تا نیم ساعت بعد بیمار دراز نکشد.

موارد مصرف داکسی سایکلین:

۱) وبا

۲) پنومونی اکتسابی از جامعه

عارضه کبدی تراسایکلین ها به صورت هپاتیت بروز می کند، که در بین داروهای این دسته، داکسی سایکلین کمترین عارضه کبدی را دارد.

Minocycline: Tab 50,100 mg Cap 50,100mg (Minostat®, Aknosan®)

صرف محدود است و بیشتر برای آکنه استفاده می شود، البته به دلیل خاصیت مدولاتوریش روی سیستم ایمنی در روماتولوژی در درمان آرتربیت روماتوئید می تواند مورد مصرف قرار بگیرد.

چند عارضه مهم دارد؛

۱) اختلال وستیبولا: سرگیجه، آتاکسی، تهوع و استفراغ

۲) هایپرپیگمنتسیون پوستی

۳) افزایش ICP

سولفونامیدها:

داروهای این دسته چون منشا سنتتیک دارند، Antibacterial agent هستند، نه آنتی بیوتیک! مکانیسمشان به طور کلی مهار سنتز اسیدفولیک فعال می باشد.

سولفونامیدها در شیر ترشح می شود و سر اتصال به آلبومین پلاسمما با بیلی روبین رقابت می کند از این رو در شیردهی (مخصوصا نوزاد زیر یک ماه) نباید مصرف شود.

این دارو در بیماران مبتلا به فاویسم (به دلیل همولیز) منع مصرف دارد.

سولفونامیدها از مهمترین داروهایی هستند که می توانند واکنش های آلرژیک دارویی را ایجاد نمایند. در صورت بروز هر گونه راش جلدی دارو بایستی قطع گردد.

* مهم ترین عارضه در این دسته دارویی، عارضه پوستی است که می تواند از راش ساده پوستی تا سندروم استیونس جانسون و حتی TEN بروز پیدا کند. فقط در صورتی که راش همراه حداقل یکی از موارد زیر باشد، باید مصرف دارو قطع شود:

۱. بالای ۲۰ درصد بدن را پوشانده باشد.

۲. همراه با تب باشد.

۳. همراه با درگیری مخاطلات نواحی لب، چشم، ژنیتال و ... باشد.

** کسی که یک بار سابقه استیونس جانسون را با یک سولفونامید داشته باشد، تا آخر عمر منع مصرف تمامی سولفونامیدها را خواهد داشت. سولفونامیدها به دلیل PB بالا، با وارفارین، فنی توئین و سیکلوسپورین تداخل مصرف دارند.

در صورت تجویز دوز بالای سولفونامیدها و مصرف همزمانشان با ACEI و ARB و اسپیرونولاکتون، ریسک هایپرکالمی و مرگ ناگهانی بالا می رود.

Sulfamethoxazole/Trimethoprim: Tab 400/80 mg, 100/20 mg, Susp (200/40 mg)/5 ml, Amp (400/80 mg)/5ml (Septrim®, Bactrim®)

در این دارو نسبت $\frac{\text{Sulfamethoxazole}}{\text{Trimethoprim}} = \frac{5}{1}$ می باشد. قرص های 800/160mg هم دارد که به آنها DS یا Double Strength می گویند.

این دارو نه بر استرپتوکوک موثر است، نه بر پنوموکوک؛ بنابراین هیچ جایگاهی در درمان عفونت های تنفسی ندارد، مگر در پنومونی ناشی از نوکاردیا.

کوتրیموکسازول یک آنتی بیوتیک وسیع الطیف است که دوز آن بر اساس جزء تری متوبیریم بوده که به صورت mg/kg/day از متوبیریم بیان می گردد. دوز معمول دارو در بزرگسالان هر ۱۲ ساعت ۲ قرص ۴۰۰/۸۰mg یا یک قرص ۸۰۰/۱۶۰mg و در اطفال ۴۰ mg/kg/day ۸۰۰/۱۶۰mg به صورت منقسם در دو دوز بر اساس جز سولفامتوکسازول و ۸mg/kg/day بر مبنای جز تری متوبیریم می باشد.

* یک روش راحت تر برای حفظ کردن دوز کوتربیموکسازول در اطفال: هر ۱۲ ساعت به ازای هر ۵ کیلوگرم وزن کودک یک پیمانه ۵cc سوسپانسیون خورانده شود.

از عوارض آن دل درد، دل پیچه و اسهال است، بنابراین مصرف آن با معده پر توصیه می شود.

به دلیل احتمال حساسیت به نور، به بیمار توصیه کنید که از نور مستقیم آفتاب پرهیز کند. دوز رایج مورد استفاده بزرگسالان در درمان شیگلوز، عفونت مجاری ادراری ۲ قرص هر ۱۲ ساعت است.

از آن جایی که این دارو در مرحله ساخت اسید فولیک اختلال ایجاد می کند بنابراین در سه ماهه اول بارداری به دلیل کمیود اسید فولیک نقایص عصبی ایجاد می کند و منع مصرف دارد و در یک ماه آخر به خاطر جدا کردن بیلی روبین از پروتئین خطر کرنیکتروس و زردی داشته و منع مصرف دارد، از این رو مصرف این دارو در بارداری رده C بوده در نزدیک زایمان رده D است. البته در دیگر افراد مصرف کوتاه مدت آن اشکالی ایجاد نمی کند، اما در آنها هم در مصرف طولانی مدت با دوز بالا، مصرف همزمان فولیک اسید توصیه می شود.

ویال های کوتربیموکسازول حتما باید به صورت IV تجویز شوند و برای رقیقی سازی هم حتما باید از دکستروز استفاده نمود؛ چون در Normal Saline رسوب می کنند.

Sulfadiazine: Tab 500 mg

Silver Sulfadiazine: Topical cream 1%

بیشترین مورد مصرف آن در درمان توکسولاسموریس است که یک گرم هر ۶ ساعت همراه با پریمتامین (۲۵ تا ۵۰ میلی گرم روزانه) تجویز می شود. در ضمن اینجا حتما باید تجویز روزانه فولینیک اسید انجام گیرد. سولفادیازین همچنین جایگزین پنی سیلین در روماتیسم قلبی است.

سولفادیازین در پماد سیلور سولفادیازین نیز به منظور کنترل عفونت در سوختگی های درجه ۲ و ۳ بکار می رود. روزی دو مرتبه تا بهبودی سوختگی مصرف می شود.

* تنها اشکالی که این کرم دارد، این است که به علت وجود نقره، رنگش روی پوست باقی می ماند. سولفادیازین در بارداری رده C است.

Sulfastamide: Eye drop 10, 20% (Bactimide)

برای عفونت های خفیف تا متوسط چشمی مثل تراخم تجویز می شود. ایرادش این است که مقداری باعث سوزش چشمی می شود. دستور مصرف آن هر ۴، ۶ یا ۸ ساعت بسته به شدت عفونت است.

Mafenide: Topical cream 10%

برای سوختگی های درجه ۲ و ۳ به کار برده می شد، اما امروزه استفاده از آن بسیار محدود شده است. از عوارضش بر جای گذاشتن جای اسکار روی پوست است.

Triple sulfa: Vaginal cream, Vaginal Tab (Sultrin®)

یک برنده ایرانی و ترکیب سه سولفونامید Triple Sulfa است. Sulfathiazole, Sulfacetamide, Sulfabendazole دلیل استفاده از سه سولفوناید، محلولیت پایین سولفونامیدها و جلوگیری از استفاده از دوز بالای سولفونامیدهاست، که بدین ترتیب با دوزهای پایین سه سولفونامید به اثری که می خواهیم برسیم.

در واژینوزیس باکتریال (که عاملش گاردنلا واژینالیس است) به مدت ۷ روز، روزی ۲ مرتبه قرص یا کرم واژینالش مورد مصرف قرار می گیرد. پلی میکسین ها:

با مهار سنتز دیواره سلولی (مانند بتالاکتان ها و گلیکوپپتیدها) اثر باکتریوسیدال بر جای می گذارند.

در ایران از پلی میکسین B فقط قطره گوشی و از پلی میکسین E فقط نوع تزریقی آن وجود دارد.

Polymixin E: Vial 1000000 IU (Colomycin®, Colistimate)

برای دو عفونت تهدید کننده حیات (سودومونا و آسینتوباکتر) کاربرد دارد.

نحوه تزریقش IV و IM است و همچنین می تواند به صورت نبولایزر و یا تزریق داخل CSF هم مصرف شود.

پلی میکسین E در آمریکا به نام کولیستین موجود است و در بازار اروپا و ایران به فرم پرودراغ کولیستین و به نام Colistimate موجود است.

هر یک میلیون واحد Colistimate معادل ۳۰ میلی گرم کولیستین است.

دوز مصرفی آن هم بین ۶ تا ۹ میلیون واحد در روز در ۲ یا ۳ دوز منقسم است.

عارض پلی میکسین:

۱) نفروتوكسیک است و موجب بروز پروتئینوری، هماچوری، افزایش کراتینین، ARF و .. می شود.

۲) نوروتوكسیک است و بسته به شدت توکسیسیته موجب انواع توکسیسیته مرکزی و محیطی سیستم اعصاب می شود. عوارض مرکزی

مثل آناکسی، ترمور، دلیریوم، تشنج و کما و عوارض مرکزی مثل گزگز دست و پا و اطراف لب و صورت.

نحوه مصرف پلی میکسین به صورت نبولایزر:

* ۵۰ تا ۷۵ میلی گرم از دارو را در ۳ تا ۴ میلی لیتر normal saline حل نموده و از طریق نبولایزر، دو تا سه بار در روز مصرف می شود.

** حتما محلول را نزدیک زمان مصرفش و تازه تهیه کنیم، چون اگر چندیدن ساعت از زمان تهیه آن بگذرد، موجب تولید degradation product می شود که امکان دارد به بافت ریه صدمه بزند.

*** قبل از نبولایزر یک دوپاف از یک برونکوبدیلاتور باید بزنیم تا جلوی برونکواسپاسم ناشی از کولیستین را بگیرد.

Polymixin NH: Ear drop (Otosporin)

مخلوطی از سه ترکیب Polymixin B و Neomycin و Hydrocortisone است و در درمان اوتیت اکسترنال کاربرد دارد.
دوزینگ صحیح آن روزانه ۴ مرتبه، هر بار ۳ تا ۴ قطره می باشد.
داروهای ضد توپرکلوز:

داروهای ضد سل روی ارگانیسم های دیگر اثر ندارند. (البته ریفامپین استثناست)

Isoniazid: Tab 100,300 mg (INH)

ایزونیازید داروی خط اول درمان سل است. مکانیسم آن مهار سنتز مایکولیک اسید موجود در جداره باکتری سل می باشد، بنابراین یک INH: IsoNicotinylHydrazide باکتریوسید است.

در بیماران مسلول یک قرص آن روزانه با معده خالی مصرف می شود. (بهترین زمان مصرف آن صبح ناشتا است)

* ایزونیازید، میزان پیریدوکسین را کاهش داده می تواند منجر به نوروپاتی محیطی گردد به همین دلیل به این بیماران روزانه قرص ویتامین B6 به میزان ۴۰ میلی گرم داده می شود.

** ایزونیازید در بارداری و شیردهی، دارویی safe است.

از عوارض این دارو، هپاتوتوكسیسیته است، اگر آنزیم های کبدی به بیش از ۳ برابر نرمال به همراه علائم (درد قسمت بالایی سمت راست شکم، تهوع، استفراغ، ضعف و بی اشتهاهی) باشد یا بیش از ۵ برابر بدون علائم برسد، دارو باید قطع شود.

Rifampin: Cap 150,300 mg, Oral Drop 153 mg/ml

ریفامپین در درمان خط اول سل به همراه ایزونیازید و ۲ داروی دیگر خط اول (اتامبوتول و پیرازینامید) بکار می رود. با مکانیسم مهار RNA پلی مراز، اثر باکتریوسیدی بر جای می گذارد.

ریفامپین بجز سل، دو مورد مصرف دیگر هم دارد؛ یکی اندوکاردیت ناشی از استاف و دیگری تب مالت است.

بیمار مسلول بایستی دو کپسول ۳۰۰ میلی گرمی آن را هر روز صبح با معده خالی مصرف کند.

* شایع ترین عارضه آن تغییر رنگ ادرار و مدفع و ترشحات بدن به رنگ نارنجی است. از دیگر عوارض آن توکسیسیته کبدی، ترومبوسیتیپنی، آنمی، عوارض پوستی و Flu like syndrome می باشد.

این دارو همدر بارداری و شیردهی safe است.

Pyrazinamide: Tab 500 mg

این دارو هم باکتریواستاتیک است، جذب ش با غذا تداخل ندارد و هر زمانی از شبانه روز می تواند مصرف شود.

* شایع ترین عارضه پیرازینامید دردهای مفصلی است که در ۴۰٪ بیماران دیده می شود. این عارضه به علت افزایش سطح اسیداوریک خون است. به همین دلیل در افراد مبتلا به نقرس منع مصرف دارد. از دیگر عوارض آن هپاتوتوكسیسیته است.
دوز مصرفی آن در درمان سل، روزانه ۲ تا ۴ قرص است.

** WHO پیرازینامید را در بارداری و شیردهی safe می داند ولی در آمریکا در بارداری و شیردهی، پیرازینامید نمی دهند و به این دلیل طول دوره درمان از ۶ ماه به ۹ ماه افزایش می یابد.

Ethambutol: Tab 400 mg

این دارو باکتریواستاتیک است، جذب ش با غذا تداخل ندارد و هر زمانی از شبانه روز می تواند مصرف شود.

دوزینگ مصرف آن 20mg/kg است و حداقل میزان تجویز روزانه اش 1600mg است.

چون دفع کلیوی دارد، آسیبی به کبد نمی زند ولی در نارسایی کلیوی باید دوز آن تنظیم شود.

عارضه جانی ویژه اتمبوتول، نوریت اپتیک و اختلال در دید رنگی سیز و قرمز است که برگشت پذیر می باشد.

بیمار روزانه بایستی ۲ تا ۴ قرص آن را مصرف کند.

عارضه خطرناک همه داروهای ضد سل هپاتوتوكسیسیته است.

این دارو هم در بارداری و شیردهی safe است.

دیگر داروهای آنتی باکتریال:

Linezolid: Tab 600mg, Vial 600mg (Zyvox®)

از دسته Oxazolidinone است و با مکانیسم مهار سنتز پروتئین 50s ریبوزوم اثر باکتریواستاتیک دارد. چون جذب قرصش کامل است و فراهمی زیستی صد درصد دارد، دوز از قرص و آمپول آن مثل هم است. داروی جایگزین و نکومایسین در مقاومت انتروکوک ها به نکومایسین می باشد. دوزینگ مصرفش ۶۰۰ میلی گرم، دوبار در روز است.

با SSRI ها و غذاهای حاوی تیرامین تداخل داشته و موجب بروز سندروم سروتونین می شود.

Chloramphenicol: Cap 250mg, Susp 150mg/5ml, Vial 1g, Eye Drop 0.5% (Chlobiotic)

این دارو با مهار 50s ریبوزوم و مهار سنتز پروتئین ها، بسته به ارگانیسم هدف می تواند اثر باکتریوسید یا باکتریواستاتیک داشته باشد. کلوبیوتیک، برنده ایرانی قطره چشمی آن است.

مهم ترین عارضه کلامفینیکل، ساپرس شدن مغز استخوان است که به دو شکل دیده می شود؛

- ۱- لکوپنی وابسته به دوز ۲- آنمی آپلاستیک غیر وابسته به دوز. (حتی با ریختن یک قطره چشمی هم می تواند بروز کند)

* قطره چشمی آن تا قبل از باز شدن در بش باشد در یخچال نگهداری شود و بعد از باز نمودن آن می تواند تا یک ماه بیرون یخچال بماند.

** به دوز از فرم قرص و فرم تزریقی این دارو دقت کنید!

ملح فرم خوراکی این دارو پالمیتات است و ملح فرم تزریقی اش سوکسینات، از آنجایی که هیدرولیز کلامفینیکل پالمیتات کامل تر از کلامفینیکل سوکسینات است، فراهمی زیستی فرم خوراکی اش بیشتر از فرم تزریقی اش است.

کلامفینیکل دارای متابولیسم کنزوگاسیون کبدی است به همین دلیل در نوزادان زیر یک ماه منع مصرف مطلق دارد. (سندروم بچه خاکستری)

Clindamycin: Cap 150,300mg, Amp 300mg, Topical Gel 1%, Topical Solution 1%, Vaginal Cream 2%, Vaginal Supp 100mg, Susp 75mg/5ml (Dalacin®, Klimicin®, Dalavag)

این دارو جزو دسته لینکومایسین هاست و با مکانیسم مهار 50s ریبوzوم مانند کلامفینیکل بسته به ارگانیسم هدف می تواند باکتریواستاتیک یا باکتریوسید باشد.

* کلامفینیکل، کلیندامایسین و ماکرولیدها همگی روی 50s ریبوzوم اثر می کنند به همین دلیل مصرفشان باهم ممنوع است. (اثر آنتاگونیستی) کلیندامایسین مهم ترین آنتی بیوتیک ایجاد کننده کولیت سودوممبران و شایع ترین آنتی بیوتیک گسترش دهنده کلستریدیوم دیفیسل است، به همین دلیل اگر مريضي با مصرف کلیندامایسین دچار اسهال شود، باید سریعا کلیندامایسین DC شود.

** کلیندامایسین همچنین می تواند باعث ازو فژیت گردد. ازو فژیت عارضه ايست که در صورت بروز آن دارو بايستی قطع گردد. به منظور کاهش احتمال بروز ازو فژیت بیمار تا نیم ساعت پس از خوردن دارو دراز نکشد و با دارو را با دو لیوان آب مصرف کند.

در درمان توکسوپلاسموز، در بیمارانی که به سولفونامیدها حساسیت دارند، کلیندامایسین جایگزین مناسبی برای سولفاسالازین است. مصرف کرم یا شیاف واژینال کلیندامایسین در خانم حامله ممنوع است، چون می تواند موجب بروز زایمان زودرس شود.

Metronidazole: Tab 250 mg, Vag tab 500 mg, Susp 125 mg/5ml, Vial 500 mg/100 ml, Top gel 0.75%, Vaginal gel 0.75%, (Flagyl®)

آنتی بیوتیکی موثر علیه بی هوازی ها و پرتوزوآها است. با ورود به سلول و آزادسازی رادیکال های آزاد، اثر باکتریوسیدی اعمال می کند.

* قرص مترونیدازول را به علت عوارض گوارشی اش باید بعد از غذا مصرف نمود و سوسپانسیون آن چون حاوی ملح بنزوات است باید با معده خالی مصرف شود.

*** مترونیدازول در ۳ ماهه اول بارداری رده D بوده و در ۳ ماهه دوم و سوم بارداری رده B است. در شیردهی به علت تلخ مزه شدن نباید به کودک شیر داد. (توصیه به قطع شیردهی حین درمان است و ۳ روز بعد از قطع مترونیدازول شیردهی امکان پذیر است).

در درمان عفونت‌های گوارشی، تریکومونایی و عفونت‌های با منشاء بی‌هوایی استفاده می‌گردد و روی هوایی‌ها موثر نیست. دوز مورد استفاده مترونیدازول در اختلالات مختلف متفاوت است، ولی در درمان انتاموبا هیستولیتیکا حداقل دوز آن استفاده می‌شود که 750mg هر 8 ساعت به مدت ۵ تا ۱۰ روز می‌باشد.

*** داروی انتخابی در درمان کولیت سودوممبران است.

عارضه گوارشی، طعم فلزی در دهان، تغییر رنگ ادرار به قهوه‌ای تیره از عوارض این دارو می‌باشد. در مصرف همزمان با فرآورده‌های حاوی الکل، ریسک بروز واکنش شبه دی سولفیرام وجود دارد. (چون فرم موضعی آن جذب سیستمیک ندارد، در مصرف موضعی نگران واکنش دی سولفیرام نیستیم).

در مصرف طولانی مدت، با ریسک رشد ارگانیسم‌های قارچی (مثل برفک دهانی، کاندیدیاز واژنی و ...) همراه است. هم چنین در مصرف طولانی مدت می‌تواند منجر به بروز نوروپاتی‌های مرکزی و پریفرال بشود.

Tinidazole: Tab 500mg (Fasigyn®, Tinasf)

موارد مصرف این دارو هم مانند مترونیدازول است با این تفاوت که دوره‌های درمان با این دارو کوتاه‌تر است. معمولاً بسته‌های این قرص چهارتاییست.

Furazolidone: Tab 100 mg, Susp 50 mg/15 ml

در درمان ژیاردیازیس، وبا . به ندرت در رژیم ریشه کنی هلیکوباکتر استفاده می‌شود. مصرف آن در بیماران فاویسمی باید با احتیاط صورت بگیرد.

دوز درمانی در بزرگسالان یک قرص ۱۰۰ میلی گرمی، هر ۶ ساعت است و در کودکان 2mg/kg/day به صورت ۴ بار در روز می‌باشد. فورازولیدون می‌تواند MAO را مهار کند، بنابراین به بیمار توصیه شود که از مصرف مواد غذایی حاوی تیرامین پرهیز کند.

عارضه شبه دی سولفیرام در مصرف این دارو با الکل دیده می‌شود. فورازولیدون هم می‌تواند باعث تغییر رنگ ادرار شود.

Nitrofurantoin: Tab 100 mg, Susp 25 mg/5ml, 12.5 mg/5ml (Furadantin®)

تنها در درمان عفونت ادراری استفاده می‌شود و داروی انتخابی جهت پیشگیری و درمان عفونت ادراری در دوران بارداری است. به علت ایجاد عارضه گوارشی حتماً بعد از غذا مصرف شود. مصرف آن در بیماران فاویسمی باید با احتیاط صورت بگیرد.

این دارو در بارداری رده B می‌باشد به جز در چند هفته آخر که منع مصرف دارد زیرا در جنین ایجاد آنمی همولیتیک می‌کند، در نوزادان زیر یک ماه هم به دلیل همین عارضه منع مصرف دارد.

در درمان عفونت ادراری هر ۶ ساعت ۱ قرص مصرف می‌شود اما به منظور کاهش عوارض گوارشی بهتر است بر اساس وزن بیمار دوز شود، که 5-7mg/kg/day در ۴ دوز منقسم می‌باشد.

در افرادی که کلیرانس کراتینین زیر ۶۰ (بیماران نارسایی کلیوی) دارند این دارو کارایی ندارد، چون اصلاً در ادرار ترشح نمی‌شود. می‌تواند باعث تغییر رنگ ادرار شود.

Mupirocin: Topical ointment 2%

در عفونت‌های پوستی (زردخم یا impetigo) حتی بریدگی‌هایی که احتمال نفوذ استاف به لایه‌های عمقی پوست وجود دارد به صورت روزی دو مرتبه مورد استفاده قرار می‌گیرد.

* دقت شود موپیروسینی که در ایران موجود است نمی‌تواند داخل بینی استفاده شود، چون تحریک کننده شدید مخاط بینی است.

Nitrofurazone: Topical cream 0.2%

یک ایمونومدولاتور است و در درمان سوختگی‌های درجه ۲ و ۳ مورد استفاده قرار می‌گیرد.

Dapsone: Tab 50,100 mg

ساخთارش مشابه سولفونامیدهاست و در افراد فاویسمی منع مصرف دارد.

مورد مصرف اولیه آن در درمان ج Zam بوده است اما اکنون با کاهش میزان شیوع این بیماری در سطح جهان بیشتر در درمان بیماری‌های خود اینمی همچون پمفیگوس، لوپوس، بیماری سلیاک و درماتیت هرپتی فورمیس استفاده می‌شود.

داروهای ضد ویروس:

داروهای ضد آنفلوآنزا:

Amantadine: Cap 100 mg (Symmetrel®, Amorel®)

قبل در درمان آنفلوآنزا تیپ A استفاده می‌شده اما اکنون در ایران با توجه به استفاده در مرغداری‌ها به آن مقاومت وجود دارد و مصرف آن محدود به کنترل علائم پارکینسون، خستگی در بیماران MS و کنترل عوارض Sexual در SSRI ها و رفع عوارض گالاکتوره و ژنیکوماستی ناشی از داروهای آنتی سایکوز (البته با احتیاط، چون خودش می‌تواند سایکوز بدهد!) شده است.

این دارو بهتر است جهت جلوگیری از ایجاد اختلال در خواب، صبح‌ها و عصرها مصرف شود و از مصرف شباهه آن خودداری شود.

* از عوارض این دارو Levido reticularis است (که در آن مویرگ‌های روی پوست شبکه شبکه می‌شوند) که این عارضه با قطع دارو برگشت پذیر است.

Oseltamivir: Cap 30, 45, 75mg, Susp 60mg/5ml (Tamiflu)

با مکانیسم مهار نورآمینیداز مانع آزادسازی ذرات ویروس در بدن می‌شود. این دارو هم روی آنفلوآنزا نوع A موثر است و هم روی نوع B.

فرم دارویی رایج آن در کشور، کپسول‌های ۷۵ میلی‌گرمی است که البته در هر داروخانه ای پیدا نمی‌شود.

بهتر است دارو در ۴۸ ساعت اول شروع بیماری با دوز ۷۵ میلی‌گرم به صورت BD به مدت ۵ روز تجویز شود و بعد از گذشت این زمان اثربخشی بسیار کاهش می‌یابد.

دیگر داروهای ضد ویروس:

داروهایی که در ادامه می‌آیند از طریق مهار DNA polymerase با مهار DNA replication اثر Virucidal دارند.

Acyclovir: Tab 200, 400 mg, Top Oint 5%, Opht Oint 8%, Vial 250, 500 mg (Zovirox®)

آسیکلوفیر در درمان عفونت‌های هرپس بکار می‌رود. و در بارداری رده B است.

خیلی از افرادی که سابقه تبخال دارند قبل از این که تبخال زده شود علایمی چون سوزش، گزش و سوزن سوزن شدن در اطراف لب دارند و متوجه آن می‌شوند، این زمان بهترین زمان استفاده از پماد آسیکلوفیر برای درمان تبخال است. در درمان تبخال لب بایستی کرم ۵٪ آن ۵ بار در روز به مدت ۴ روز استفاده گردد.

بالاترین دوز آن در درمان زونا استفاده می‌گردد که هر ۴ ساعت ۲ قرص ۴۰۰ میلی‌گرمی ۵ بار در شباهه روز استفاده می‌گردد (۸ ساعت خواب در نظر گرفته می‌شود).

دوز آسیکلوفیر تزریقی در کودکان دو برابر بزرگسالان است، چون کلیرانس این دارو در زیر ۱۲ سال، دو برابر است.

فراهرمی زیستی فرم خوراکی آسیکلوفیر کم است و تقریباً ۲۰ تا ۳۰ درصد آن جذب می‌شود.

* آسیکلوفیر آسیکلوفیر ۲ دسته عوارض کلی دارد. ۱. عوارض عصبی ۲. عوارض کلیوی که هر دو عارضه وابسته به دوز است و معمولاً در بیماران تحت درمان با دوزهای بالا و IV بروز پیدا می‌کند توصیه می‌شود در هنگام درمان زونا (Shingels) با توجه به اینکه آسیکلوفیر می‌تواند باعث کریستالوری شود، بیمار مایعات کافی در طول شباهه روز دریافت کند (۶-۶ لیتر).

Valacyclovir: Tab 500, 1000mg (Valtrex®, Virabex)

این دارو پرودراغ آسیکلوفیر است. موارد مصرف، عوارض و رده بارداری آن مانند آسیکلوفیر است اما فراهمی زیستی بالاتری دارد (۶۰ تا ۷۰ درصد) و دوز، دفعات مصرف و طول مدت درمان با آن از آسیکلوفیر کمتر است.

Ganciclovir: Vial 500mg (Cymevene, Cytovene)

این دارو با مکانیسم مهار DNA پلی مراز در درمان عفونت‌های فرستاده CMV در بیماران مبتلا به HIV و پیوند کلیه و کسانی که تحت شیمی درمانی هستند، کاربرد دارد.

به دلیل عارضه نفروتوکسیسیته دارو، فرد باید خوب هیدراته شود و انفوژیون دارو آهسته صورت گیرد.
به صورت وابسته به دوز موجب سرکوب مغز استخوان می شود و عوارضی مثل ترومبوسیتوپنی، نوتروپنی و آنمی بروز می کند.

Valganciclovir: Tab 450mg (Valcyte)

پرودراغ گانسیکلورویر است و چون فراهمی زیستی خوبی دارد به صورت خوراکی مصرف می شود.
برای افزایش جذب بهتر است همراه با غذا مصرف شود.

برای درمان و پیش گیری از عفونت CMV در بیماران پیوندی مورد استفاده قرار می گیرد.

به دلیل بروز اثرات ترانزوژنیسیته، در بارداری منع مصرف داشته و حین مصرف هم باید از روش های جلوگیری از بارداری استفاده شود.

داروهای ضد قارچ:

آزول ها:

داروهای Fluconazole و Miconazole، Clotrimazole و داروهای Topical فقط به صورت Sertaconazole و Posaconazole فقط به صورت سیستمیک در بازار موجودند.
Voriconazole، Itraconazole همه آزول ها مهارکننده CYP450-3A4 هستند، پس با داروهایی که توسط این آنزیم متابولیزه می شوند تداخل دارند.
همه آزول ها در بارداری رده D هستند، ولی تک دوز فلوکونازول در بارداری رده C است.

Clotrimazole: Vag Cream 1%, 2%, Vag Tab 100 mg, Topical Solution (Lotion) 1%, Top Cream 1%, Vaginal Supp 100, 500mg (Canesten)

برای درمان کاندیدیازیس ولوواژینال هر شب یک اپلیکاتور کرم واژینال کلوتریمازول ۱٪ به مدت ۷ شب یا یک اپلیکاتور کرم واژینال کلوتریمازول ۲٪ به مدت ۳ شب استعمال شود (برای اثر بخشی بیشتر، بهتر است قبل از خواب مصرف شود)، در صورتی که بیمار قاعده باشد هم می تواند از این دارو را استفاده کند. قرص واژینال آن هر شب یک عدد به مدت ۷ شب استفاده می شود.

* اگر فرد از کاندوم برای جلوگیری از بارداری استفاده می کند، در طول مدت استفاده از کلوتریمازول واژینال باید از یک روش جلوگیری از بارداری دیگر استفاده نماید، چون کلوتریمازول لاتکس کاندوم را از بین می برد و آن را سوراخ می کند.
لوسیون موضعی آن در درمان عفونت های قارچی پوست (درماتوفیت ها) مصرف می شود.

Miconazole: Topical cream 2%, Vaginal cream 2%

کاربردهایش مانند کلوتریمازول است و در درمان کاندیدیازیس، کرم واژینال ۲ درصد آن هر شب به مدت ۷ روز مصرف می شود.
* در ۳ ماهه اول بارداری فرم واژینال این دارو منع مصرف دارد.

Sertaconazole: Topical cream 2% (Dermofix)

در درمان کچلی پوست (Tinea pedis) روزی دو مرتبه به مدت ۲ تا ۶ هفتگی مورد استفاده قرار می گیرد.

Ketoconazole: Tab 200 mg, Lotion 2 %, Shampoo 2% (Nizoral®)

به علت عارض کبدی شدید مصرف آن محدود است.

کتوکونازول با مهار C17,29 Desmolase باعث مهار بیوسنتز آندروستن دیون شده می تواند در طولانی مدت ژنیکوماستی ایجاد می کند.

FDA به دلیل عارض جانبی بالا، مصرف سیستمیک این دارو را محدود نموده و توصیه می کند هرگز به عنوان خط اول استفاده نشود.

* این دارو برای جذب احتیاج به اسید معده دارد. به همین دلیل باید با غذای چرب یا کولا استفاده شود.

بیشترین تداخل را در بین داروهای این خانواده با CYP450-3A4 دارد.

فرم Topical آن برای درمان کچلی بدن، روزی دو مرتبه مورد استفاده قرار می گیرد.

فرم شامپوی این دارو برای درمان Tinea versicolor و هم چنین درمان شوره سر استفاده می شود که OTC نیست.

برای استفاده از این شامپو ابتدا سر را با شامپوهای معمولی شسته و سپس از شامپوی کتوکونازول استفاده می شود (کف آن باید ۵ تا ۱۰ دقیقه روی سر یا بدن بماند) و بعد از مصرف آن نباید از شامپوی دیگری استفاده نمود.

Fluconazole: Cap 50, 100, 150, 200 mg, Vial 100, 200mg (only IV infusion) (Diflucan®)

درمان انتخابی کاندیدیازیس واژینال است.

برای درمان کاندیدیازیس واژینال یک دوز ۱۵۰ میلی گرمی آن کفایت می کند. در کاندیدیاز پیشرفتیه یک قرص ۱۵۰ میلی گرمی هر ۳ روز به تعداد ۳ عدد مصرف می شود (توصیه شود که هر روز در یک زمان مشخص استفاده شود).

شایع ترین عارضه گوارشی آن تهوع است و جذب ش با غذا تداخلی ندارد. از دیگر عوارض آن در مصرف طولانی مدت، ترک لب و ریزش مو است. فراهمی زیستی بالایی داشته و دوز IV آن معادل دوز تزریقی اش است. نیمه عمر بالایی هم داشته و یک بار در روز مصرف می شود. این دارو دفع کلیوی دارد و کمترین تداخل را بین داروهای این خانواده با CYP450-3A4 دارد.

Itraconazole: Cap 100mg (Sporanox)

مهارکننده P-Glycoprotein است و با داروهایی مثل دیگوکسین، سیکلوسپورین و دابی گاتران تداخل دارد. دوزهای بالای ۲۰۰ میلی گرم آن به صورت منقسم داده می شوند تا جذب بهتری داشته باشند.

Voriconazole: Tab 50, 200mg, Vial 200mg (only IV infusion) (Vfend®)

درمان انتخابی آسپرژیلوس غیر مهاجم می باشد.

ویال آن در بیماران با کلیرانس کراتینین کمتر از ۵۰ منع مصرف دارد، چون حاوی اکسپیانت سیکلودکستربن است که در کلیه تجمع می یابد. فرم خوراکی آن حتما باید با معده خالی (یک ساعت قبل یا دو ساعت بعد از غذا) مصرف شود.

عارض:

چشمی (توهمات بینایی و تاری دید وابسته به غلظت)، نورولوژیک (تشنج، گزگز پا و اختلالات تعادل و خواب)، عوارض قلبی (طولانی شدن QT) عوارض پوستی (استیونس جانسون)، آلوپسی و تغییر شکل ناخن و درد استخوان های بلند به دلیل رسوب فلوراید در استخوانها.

Posaconazole: Susp 200mg/5ml (Noxafil)

جزو لیست دارویی ایران نیست و به صورت تک نسخه ای تهیه می شود.

* مصرف آن باید همراه غذای چرب یا کولا باشد و با PPIs و آنتی اسیدها تداخل دارد.

پلی ان ها:

Amphotericin B: Vial 50 mg (Fungizone), Lipid Based forms (Amphotec®, Ambisome)

آمفوتیریسین B به صورت IV تزریق می شود. مهم ترین عارضه آن نفرو توکسیسیتی است، برای کم کردن این عارضه، فرم لیپوزومال این دارو ساخته شد.

عارضه ای دیگر این دارو که وابسته به تزریق سریع دارو می باشد شامل تب و لرز، تهوع و استفراغ و افت فشار، بنابراین حتما تزریق به صورت انفوژیون آهسته و ربدی صورت پذیرد.

از دیگر عوارض این دارو هایپوکالمی، هایپومنیزیمی و اسیدوز هایپرکلمیک است که در وقوع این عارضه تفاوتی بین نوع معمولی و Lipid base آن وجود ندارد.

آمفوتیریسین B باید در سرم قندی (D5W و D10) انفوژیون شود، چون نباید هیچ گونه الکتروولیتی مانند سدیم، کلسیم و پتاسیم داشته باشد. برنده Ambisome را باید در یخچال و برنده Amphotec را خارج از یخچال نگهداری نمود.

* اشکال Lipid based این دارو هم به صورت ویال های ۵۰ میلی گرمی موجودند، اما نکته مهم درباره این داروهای اینست که ۵۰ میلی گرم مجموع وزن آمفوتیریسین B و لیپید همراه آن است. از آنجایی که جزء اثرگذار دارو، آمفوتیریسین است، دوز بندی برندهای آن باهم متفاوت است.

Nystatin: Tab 500,000 IU, Vag tab 100,000 IU, Oral drop (Suspension) 100,000 IU/ml, Topical Ointment 100,000 IU/g (Mycostatin®)

این دارو نخستین بار توسط موسسه New York State Institute of Health عرضه شد و دلیل نامگذاری آن کنار هم قرار دادن حروفی است که زیر آن خط کشیده شده است.

فرم خوراکی این دارو اصلاً جذب ندارد، مگر اینکه در مسیر گوارشی بیمار زخم یا خونریزی وجود داشته باشد.

مقدار مصرف در درمان کاندیدیاز دهانی در نوزادان یک میلی لیتر ۴ بار در روز است.
در صورت در دسترس نبودن فرم قطره خوارکی این دارو می توان از شیاف واژینال آن به صورت مکیدنی استفاده نمود.

Natamycin: Eye drop (Suspension) 5%

این دارو بسته به کارخانه سازنده، می تواند یخچالی یا غیر یخچالی باشد.
در عفونت های قارچی چشمی با دوز یک قطره هر دو ساعت تجویز می شود که به مرور فرکانس مصرفش کاهش می یابد.

Caspofungin: Vial 50, 70mg (Cancidas)

درمان انتخابی invasive candidiasis در بیماران ICU است، همچنین جزو درمانهای empiric در تپ نوتروپنی هم می باشد.

این دارو یخچالی است و تزریق آن حتما باید به صورت آهسته وریدی (حداقل در طول یک ساعت) باشد.

دیگر داروهای ضد قارچ:

Terbinafin: Tab 250 mg, Topical Cream 1%, Topical Spray 1% (Lamisil®)

با مکانیسم مهار سنتز ارگوسترون و جلوگیری از ساخت غشا در درمان انواع درماتوفیت ها و اسپورتیکس بکار می رود.
یکی از عوارض این دارو تغییر حس چشایی است که برگشت پذیر می باشد.

برای کچلی ناخن روزانه ۲۵۰ میلی گرم تجویز می شود که مدت تجویز آن در کچلی ناخن پا ۱۲ هفته و کچلی ناخن دست ۶ هفته می باشد.

Tolnaftate: Topical solution 1% (Tinaderm)

برای درمان عفونت های قارچی پوستی به صورت دوبار در روز تجویز می گردد.

داروهای ضد پروتوzoآ:

Iodoquinol: Tab 210mg

فقط در اسهال آمیبی (ناشی از آنتاموباھیستولیتیکا) مورد مصرف دارد و در دیگر اسهال ها جایگاهی ندارد.

فقط آمیب کش درون لومن است و حتی روی آمیب کبدی هم موثر نیست.

نحوه مصرف آن به مدت ۲۰ روز، هر ۸ ساعت ۳ قرص است و دارو باید بعد از غذا مصرف شود.

در اطفال زیر دو سال، حاملگی و هایپوتیروئیدی منع مصرف دارد.

از عوارضش ایجاد طعم فلزی در دهان، تیره شدن رنگ مدفوع، عوارض گوارشی و در طولانی مدت نوروپاتی (به صورت گزگز سر انگلستان) است.

Mebendazole: Chewable Tab 100 mg (Vermox®)

داروی انتخابی در درمان آسکاریس و اکسیور(کرمک) در بچه های بالای دو سال است. (در کودکان زیر دو سال رسک تشنج را افزایش می دهد).

در درمان کرمک یک قرص آن اکنون و یک قرص ۲ هفته بعد با معده خالی به صورت جویدنی مصرف می شود.

در درمان آسکاریس یک قرص آن هر ۱۲ ساعت به مدت ۳ روز بدون نیاز به تکرار این رژیم درمانی استفاده می شود.

Albendazole: Chewable Tab 400 mg

درمان انتخابی کیست هیداتید است که باید طولانی مدت باشد. در درمان آسکاریس و کرمک هم مورد مصرف دارد.

در درمان آسکاریس یک قرص جویدنی داده شده و نیازی به تکرار دوز و درمان همه اعضای خانواده نمی باشد.

در درمان کرمک یک قرص آن به صورت جویدنی تجویز شده و دو هفته بعد تکرار شود، در ضمن همه اعضای خانواده باید درمان شوند.

در درمان کیست هیداتید، به مدت تقریبا یک ماه هر ۱۲ ساعت یک قرص به صورت جویدنی همراه با غذای چرب تجویز می شود.

Pyrvinium Pamoate: Syrup 75 mg/5ml (Vanquine®)

فقط در درمان کرمک به خصوص در کودکان (زیر دو سال هم می تواند تجویز شود) استفاده می شود.

دوز آن ۵mg/kg تا ماکزیموم ۳۵۰ میلی گرم است که به کودک داده شده و ۲ هفته بعد تکرار می شود.

عارضه شایع آن قرمز شدن ترشحات بدن است و چون باعث رنگی شدن حفره دهان و دندان می گردد بهتر است بعد از مصرف، دهان شسته شود.

در آمریکا به جای این دارو، پیرانتل پاموآت وجود دارد که تفاوتی با این دارو ندارد. (به همین دلیل اطلاعات این دارو در Up-to-Date وجود ندارد).

